

Inleiding:

Het bescheiden boekje wat u in handen hebt, is geschreven door Ds. Meenderink, predikant van de Kerk van de Nazarener te Vlaardingen. Telkens weer geconfronteerd wordend met veelal dezelfde vragen, door mensen die grotendeels onbekend zijn/waren met het christelijk geloof, heeft hij getracht een aantal zaken met betrekking tot het christendom te verduidelijken, daarbij hoofd- en bijzaken duidelijk een andere plaats gevend.

In een later stadium zijn er door mijn hand een aantal wijzigingen, toevoegingen, verduidelijkingen en stilistische veranderingen aangebracht, waardoor het boekje geworden is zoals het nu voor u ligt... Mag het bijdragen aan een stuk inzicht bij alle lezers, om te kunnen onderscheiden waar het nu werkelijk op aan komt, wanneer we spreken over, of vanuit het christelijk geloof!

Het zijn niet altijd 'de' antwoorden, die u tijdens het lezen zult tegenkomen, maar meer nog zijn het denkrichtingen die ook christenen vandaag de dag nog altijd onderzoeken en bestuderen, trachtende de werkelijkheid van God steeds dieper te doorgronden!!!

Hoekse Waard, december 2012

Ds. Frank van den Akker

RAAG 1:

Als er dan een 'god' is, waarom is er dan zoveel ellende op de wereld?

Antwoord: Ja, dat is een goede vraag. God stelt hem zelf namelijk ook! In het eerste boek van de Bijbel staat beschreven hoe God het begin van het leven der mensen op aarde zag, en hoe zij elkander afslachtten en uitmoordden.

'Het smartte Hem in het hart en het berouwde Hem dat hij de mens had gemaakt', staat er...

Een beetje vergelijkbaar met een vader, die moet toezien hoe zijn zoon, die hij zo liefhad, tot een seriemoordenaar is geworden... 'Hoe heb je zo kunnen worden???'

Maar het antwoord is wel vrij simpel.

Dit is niet de aarde die God gemaakt heeft; dit is de wereld die *wij* gemaakt hebben!

Ooit leefden de mensen in eerste instantie als 'kinderen van God' in volledige harmonie met de Schepper. Maar kenmerkend voor het kind van een godheid is, dat hij zelf als een god wilde heersen en scheppen. Zo heeft de mens de natuurlijke verbondenheid met de Schepper vrijwillig verbroken en is 'voor zichzelf begonnen.'

Daarmee kwam hij – en dat was volledig zijn eigen wil en recht – los te staan van de Oerbron van Alles; van Vader-God. En de wereld die wij nu zien en meemaken is daar het gevolg van!

Het is –om in religieuze termen te spreken– een gevallen wereld. Ziekte, dood, onrecht en de corruptie van de oorspronkelijke volmaakte menselijke natuur, zijn daar het logische gevolg van. De mens wilde zijn eigen wereld, vroeg om de erfenis van zijn Goddelijke Vader, en kreeg die!

Met als resultaat; dit is de wereld die *wij* gemaakt hebben; het gevolg van onze eigen drang om zelf god te zijn, zonder Vader-God.

Dit verlangen, deze oerdrang om het zelf voor het zeggen te willen hebben, zien wij tot de dag van vandaag bij ons allemaal terug

-kijk maar naar uw lieve kinderen-!

Dit oer-verlangen, om zelfstandig, zonder de goede Vader-God te leven, onverbonden, noemen wij de 'erf-zonde', hoewel de Engelse term 'original sin' (oer-zonde) beter is...
Hier komt alle kwaad uit voort!

In feite zou God dan het recht hebben om zijn zonen en dochters, die het zonder Hem wilden doen, aan hun lot over te laten.
'Jullie wilden het zonder Mij doen? Los dan de rotzooi ook maar zelf op! Laat jullie eigen zogenaamde wetenschap het dan maar opknappen', zou Hij kunnen zeggen...
Maar zo is de Vader-God niet. Als de verloren zoon of dochter, vanuit de puinwereld, die zijn eigen schepping is, in wanhoop roept, dan laat de Vader-God zijn zoon/dochter niet aan zijn of haar lot over...
Daarvoor houdt Hij teveel van Zijn kinderen.

En af en toe grijpt Hij toch in, en dat noemen we dan een 'wonder'... Waarom Hij niet steeds ingrijpt? Nu, dan zou er van die vrije wereld-zonder-god (waarvoor we zelf gekozen hebben, en waarin God ons in onze vrijheid respecteert) niets meer kloppen.
Bovendien, wanneer en waar zou God dan moeten ingrijpen vraag ik u? Bij het uitbreken van een wereldoorlog? Natuurlijk! Maar ook wanneer een man zijn vrouw slaat? Of, wanneer u de belasting een beetje oplicht? Of de verzekering 'tilt'? Begrijpt u?
Kortom; er is zoveel ellende op deze planeet, omdat dit de wereld is die wij zelf wilden maken, zonder plaats daarin voor God.
Deze absurde, materiële, kapotte wereld, is het resultaat van de vrije keuze van een stelletje onvolwassen goden-kinderen, die met een 'eigen'wijs hart dachten dat het zelf wel te kunnen.
Dat de olie er inmiddels in zijn zelfgemaakte, van God losgemaakte, wereld flink uitloopt, dat had de Vader-God zijn zonen en dochters wel willen besparen.
Maar ja, een echte vader geeft zijn kind de vrijheid...toch?

RAAG 2:

Als er dan een god is, die wil dat wij in hem geloven, waarom laat hij zich dan niet zien?

Antwoord: Tja, dat lijkt inderdaad de snelste methode om je verloren kinderen weer terug in het gareel te krijgen!

'Als die god van u maar zou verschijnen, dan zou toch iedereen in hem geloven, dominee!?'

'Nou..., sommigen misschien', zeg ik dan... Of, misschien wel velen?

Maar dan wel uit pure dwang en angst! Omdat het niet anders kan!

En dat zou weer niet kloppen met dat grote probleem, of, zo u wilt, dat grote goed, van de menselijke vrije wil...

Als er iets is wat wij over de Vader-God, de Oerbron-van-Alles, weten, dan is het dat Hij de essentie is van het fenomeen dat wij 'Liefde' noemen.

Gods hele persoonlijkheid en karakter wordt in de bijbel daarmee omschreven: God = Liefde.

En, echte Liefde laat de ander vrij, oefent geen druk en macht uit, en manipuleert niet!

Wanneer God zichtbaar aan ieder mens zou verschijnen, zou er geen sprake meer zijn van de hier op aarde geldende regel, dat er een wereld moet zijn, waarin de mens mag en kan leven zonder god!

Omdat ie dat zelf wil!

Dit is de wereld-zonder-god, die wij wilden! Hier mogen wij het zelf doen! Vandaar dat God zich bewust onzichtbaar afzijdig houdt, zodat ieder mens op de door hem gewilde goddeloze wereld kan en mag leven. De mens die niet wil dat er een god is, zal Hem dan ook hier *nooit* tegenkomen; niet in de natuur, niet in de Kerk, niet in de wetenschappelijke ontdekkingen; nergens!

Maar ..... geheel anders is het met de verloren zoon die dat *wel* wil! Wanneer een verloren Adamskind wel om Gods Aanwezigheid vraagt, Hem 'zoekt', zoals wij dat noemen, dan zal dat Adamskind God ook werkelijk vinden!

Voor de gelovige geldt: hij ziet God overal! In de natuur, in de Kerk, in het dagelijks leven, in wetenschappelijke ontdekkingen; overal!

En, naarmate zijn relatie met God groeit, zelfs steeds meer!

Hoewel God het niet zou hoeven doen (dit was immers de wereld-zonder-god die wij kozen...) vertoont Hij zijn heerlijke verschijning steeds meer aan de mens die vanuit deze zelf-gemaakte puinhoopwereld naar Hem roept!

Dit fenomeen verklaart dat er gelovigen en ongelovigen samen optrekken over deze wereld.

Waar de één God nergens ziet, en enkel maar meer 'bewijs' verkrijgt van Zijn niet-bestaan, daar ziet de ander Hem overal, en krijgt steeds meer bewijs voor het wel-bestaan van God.

Ja, deze schepping is met recht het werk van onze handen! Wij maken haar tot een wereld-zonder-god, of, tot een wereld-met-God.

Zo zijn er gelovige wetenschappers en ongelovige...;

gelovige kunstenaars en ongelovige...;

kerkgangers die Hem nooit zien, en kerkgangers die Hem wel zien.

En zo zal het tot het einde der tijden op deze wereld blijven.

Deze wereld is een planeet voor de gelovige en de ongelovige; beiden kunnen zich er thuis voelen.

'God doet het regenen op het land van de gelovige en de ongelovige; Hij doet zijn zon opgaan over de gelovige en de ongelovige', zegt de Bijbel.

'Tjonge, lekker weer vandaag, wat een geluk!', zegt dan de ongelovige. 'Dank U, Heer, voor het goede weer op het juiste moment!', zegt dan de gelovige. En dat is eerlijk; dat is goed!

Daarom laat God zich niet zien. Het 'Hem wel zien' zal het gevolg van een vrijwillige keuze moeten zijn.

Die keuze noemen wij 'geloof'. En tot dat geloof zal God niemand dwingen.

'Want in Hem leven wij, bewegen wij ons, en zijn wij...', zegt dan de gelovige Paulus in de Bijbel, opgedaan vanuit een eigen ervaring!

RAAG 3:

Jullie beweren dat die bijbel door God geïnspireerd is. Maar, dat bewéren jullie! Hoe kun je dat nu zeker weten? Die Bijbel is toch door mensen geschreven en herschreven?

Antwoord: Ja, dat beweren wij inderdaad.

Overigens beweren wij niet, dat God zich alleen in onze Bijbel geopenbaard zou hebben hoor! Het zou ook wel van de zotte zijn, te denken dat de Enige ware God -zou Hij bestaan- zich enkel in een boek zou hebben geopenbaard!

De Waarheid van God doordrenkt het hele heelal en is overal te vinden; ook bv. in de schepping zelf. Als de Waarheid de Waarheid is, dan moet zij universeel zijn, door iedereen ontdekt kunnen worden, en kan zij nooit het monopolie zijn van een klein clubje.

Dat zou die Waarheid al verdacht maken!

En, toegegeven, christenen hebben zich wel eens zo gedragen, alsof zij de enige dragers van de absolute, complete Waarheid waren. Die houding zegt echter meer over de mens en zijn psyche, dan over God, en, omdat gelovigen ook mensen zijn, zullen onze psychologen over die enge houding veel te zeggen hebben, waar wij ook naar zouden moeten luisteren....

Maar nu eerst even over 'onze' bijbel.

Daarin wordt namelijk veelvuldig aangetoond, vaak tot ontzetting van de zogenaamde 'ware gelovigen' (althans, dat menen zij), dat de Enige, ware Vader-God, de God blijkt te kunnen zijn van alle mensen!

Zo kreeg vader Abraham twee maal flink op zijn kop toen hij, aangekomen in een 'heiden-land', bij koning farao en koning Abimelek (moest hij de moeilijke les 2 keer leren!?) tot zijn schrik moest ontdekken, dat beide heiden-koningen toch ook zijn God bleken te kennen, die zich aan hen openbaarde, en die zij nota bene meer gehoorzaamden dan Abraham! 'En' dacht Abraham, 'er zal wel geen 'vreze des HEREN' (ontzag voor God) zijn in dit land!' Wel dus...!

Ook de apostel Paulus, wanneer hij tot de Griekse filosofen spreekt, citeert volop hun religieuze geschriften en geeft aan dat het geciteerde Gods Waarheid is! 'Hetgeen gij zonder het te weten aanbidt, dat verkondig ik u...', zegt hij zelfs. 'Christus is het Licht dat elke mens verlicht...', is er nog zo eentje. Dat God zich in Zijn bestaan dus aan alle mensen, in alle godsdiensten, kan openbaren, is wel duidelijk.

Overigens, hadden wij al niet eerder gezegd, dat, 'wie Hem zoekt, Hem ook zal vinden', ook al heb je dan toevallig geen Bijbel bij de hand... Vandaar dat wij 'sporen van de Waarheid', 'sporen van Godsgeloof', overal tegenkomen, ook vandaag de dag! Wij -gelovige christenen- beweren echter, dat het hele verhaal van de Waarheid, van wat een mens op aarde nodig heeft, in 'onze' Bijbel terug te vinden is. Maar hoe weet je dan nu dat die Bijbel werkelijk het werk is van God? Nu, dat is natuurlijk ook weer een zaak van het geloof, maar dat zeker niet alleen!

In tegenstelling tot de populaire en heersende gedachte moet het eerste bewijs van het *tegendeel* nog immer worden geleverd! Archeologie, medische wetenschap, en historie hebben het 'inspiratie-gehalte', en het correcte proces van onveranderde overdracht van de complete tekst van de Bijbel volop aangetoond! Dat er wetenschappers zijn die dat niet willen zien of weten, is, zoals het antwoord op de vorige vraag al aangaf, hun goed recht, maar zij zullen dan wel de oprechte discussie met hun gelovige collega's aan moeten durven. En die discussie is volop aan de gang, waarbij steeds weer gezien moet worden, dat de ongelovige wetenschapper van God altijd ongelovig mag en kan blijven...

'Maar, er staan dingen in de Bijbel, die geen mens ooit bedacht of geweten kan hebben', hoor je dan soms! Inderdaad, zelfs de uiteindelijke 'religie' die de Bijbel ons geeft, is er eentje die geen religieus mens ooit zou verzinnen! Integendeel; zij staat haaks op alles wat een religieus mens verzinnen wil! De religie van de Bijbel is in feite anti-religie... (!!!) De bijbelse Weg naar God gaat niet via voorschriften, geboden, rituelen en regels, en de blinde gehoorzaamheid daaraan, zoals wij dat van religies gewend zijn.

In de Bijbel is de hoofdboodschap dat het niet de mens is die god-dient (godsdienst), maar omgekeerd (God wil mensen dienen!!!), en voor velen die dit de eerste keer horen is dit een complete verrassing!!! God die de mens dient! Niet de gehoorzaamheid van de religieuze mens staat daarin centraal, maar de trouw van God aan Zijn verbond van Liefde met de mens! Als u wat meer 'harde bewijzen' over het ontstaan en de betrouwbaarheid van de bijbel wilt: in (christelijke) boekhandels, en bij vele predikanten, kunt u volop materiaal vinden, maar misschien (waarschijnlijk?) dat het diepgaande, persoonlijke bewijs pas echt komt, als u boven alles de Bijbel zelf eens gaat lezen en onderzoeken...

RAAG 4:

En jullie geloven toch in een 6-daagse schepping? Maar onze moderne wetenschap heeft dat sprookje toch allang omvergehaald; er is toch evolutie?

Antwoord: Ja, dat is nu een sprookje!

Niet alle christenen geloven in een letterlijke 6-daagse schepping en niet alle christenen ontkennen (een deel van) de evolutiegedachte!

Hoe het dan komt dat christenen daar zo verschillend over denken?

Heel eenvoudig; omdat wij tot op de dag van vandaag nog geen flauw idee hebben hoe het nu allemaal exact wel is gegaan, en christenen, net als niet-gelovigen, samen op zoek zijn naar de waarheid met betrekking tot het ontstaan der dingen!

Zelf ben ik lange tijd christen-evolutionist geweest, maar mijn interesse in de wetenschap heeft ertoe geleid dat ik -samen met een groeiende groep wetenschappers- de evolutietheorie niet langer als een goede verklaring voor het ontstaan der soorten op aarde kan zien.

De evolutietheorie is nog steeds dat wat het is; een meer dan honderd jaar oude theorie, waarvoor tot op heden geen echte, onomstreden bewijzen gevonden zijn. En vooral op het gebied van het ontstaan van 'Leven' is er in de evolutietheorie nog een gapend gat te ontdekken! Het feit dat dit gegeven grotendeels onbekend blijft in de samenleving (en bij het onderwijs op scholen, bijv.), komt op de eerste plaats door het feit dat de gangbare wetenschap zich net zo gedraagt als bv. vele religieuze groepen; men loopt achter de feiten aan; heeft grote moeite om het oude vertrouwde los te laten, weigert nieuwe ideeën te onderzoeken, en/of zelfs maar te overwegen...

Die nieuwe gedachte, die anders kijkt naar evolutie, en eerlijke vragen durft te stellen, komt vooralsnog vooral uit de hoek van de alternatievelingen in de wetenschap.

Maar ja, dat was Darwin destijds ook....

Ook is er, op de tweede plaats, het veelzeggende commentaar van een vooraanstaand Frans evolutionist en bioloog, die, op de stelling van een journalist dat er toch bitter weinig echt bewijsmateriaal voor die oude theorie is, verassend eerlijk antwoordt: 'Ja, dat weet ik, er is weinig tot geen bewijs voor evolutie, maar toch houd ik haar in ere, omdat het alternatief, namelijk een schepping door een god, mij niet aanstaat!'

Dat is eerlijk ongelof, zoals wij dat eerder bespraken!
Maar, nogmaals, lieve gelovige en ongelovige broeder/zuster: evolutie en geloof staan niet altijd recht tegenover elkaar!
Als het u interesseert, beveel ik u de boeken van Dr. John Polkinghorne aan. Een voormalig fysicus, die nu predikant is, en een werkelijk verbluffende nieuwe synthese van geloof en evolutie uiteenzet....
Hij gelooft, als oprechte christen en overtuigd, gedeeltelijk evolutionist, dat God gewoon alleen 'aan het begin der dingen' stond, en de beginselen der dingen in het heelal zo perfect geschapen heeft dat vanaf het begin dit alles, zoals het er nu is, uit moest komen.

De gelovige gelooft echter universeel dat er een Intelligent Superwezen (Schepper-god) achter deze wereld staat, die een duidelijk doel met de mensheid heeft, en niet dat dit alles door puur toeval, zomaar, zonder doel en zin, vanzelf ontstaan is. Daar scheiden zich wel de wegen van de gelovige en de ongelovige op deze aarde.
Maar hoe die Alles-Overtreffende-Superintelligentie exact te werk is gegaan, en dit alles tot aanzijn heeft geroepen; dat weet noch de wetenschapper, noch de gelovige tot in detail.
Daar zoeken zij samen naar het antwoord.
In de tussentijd is voor vele gelovigen alles dus mogelijk; geloof in een 6-daagse schepping, in een 'geleide evolutie', in 'Intelligent Design', of in.....???

Overall, in al die mogelijke richtingen, bevinden zich oprechte en echte christenen, die gemeenschappelijk hebben dat zij niet geloven in het ontstaan van 'iets' uit 'niets' (daar heb je wel heel veel geloof voor nodig!!!), maar in het bestaan van een Schepper met intelligentie achter alle dingen. Daarom ook is onze wetenschap zo'n machtig interessant en belangrijk gegeven, en totaal geen bedreiging voor de oprecht gelovende! Samen hopen wij, dat zij eens 'het' antwoord op dit boeiende vraagstuk zal vinden.

Maar, evolutie is het voor mij nochtans niet....

VRAG 5:

In de Bijbel staan allemaal ‘wonderen’, zoals Jezus, die over het water liep en zo, maar dat kan toch helemaal niet?

Antwoord: Hoezo: ‘Dat kan toch helemaal niet?!’

Heb je je wel eens verdiept in de moderne fysica, de nieuwste ontdekkingen op het gebied van de Quantum-fysica, en het onderzoek van de kleinste deeltjes? En de kosmologie?

Wel eens gehoord dat Prof. Dr. Davies zijn eerstejaars studenten in de quantumfysica vertelt om ‘hun gezonde verstand maar thuis te laten’, daar zij anders in die studie niet verder zullen komen? Wat ‘kan’ nu wel bestaan in deze wereld en wat niet?

Dit is -met recht- een wonderlijke wereld, waar wij voortdurend over dingen horen die eigenlijk niet kunnen, althans, volgens ons bekrompen en simplistisch veilige, eigen wereldbeeldje. Wij -die nog nauwelijks iets van deze werkelijkheid begrijpen- willen dan even beweren te weten wat wel en niet kan in die werkelijkheid... Over wonderen is in de hele wereldgeschiedenis altijd verteld, en wonderen gebeuren nog steeds. In geloofskringen kun je er steeds weer over horen. De echte vraag is dan ook niet, ‘kan’ een wonder gebeuren, maar, ‘mag’ een wonder van u gebeuren? Wonderen moeten *mogen*..., want, daar gaan wij weer, wie geen wonderen wil zien, zal ze niet zien... ‘Doe dat beest weg, het is zo raar, het mag niet bestaan!’, riep de Japanse keizer, toen hij voor het eerst in Afrika een giraffe zag...

God zal niet ongevraagd het wereldbeeldje van zijn ongelovig kind omverwerpen; dan maar geen wonderen... Maar, misschien moeten wij ons eerst wel afvragen wat nu eigenlijk een ‘wonder’, een ‘mirakel’ is? Want bij een wonder gaat het om een gebeurtenis, die wij met onze gangbare wetenschappelijke kennis (nog) niet kunnen verklaren. Vandaar dat de wereld der wonderen wel wat kleiner wordt....

En, misschien, wanneer de Schepper ons zolang hier rond laat lopen, komt er ooit een tijd waarin wij er wel achterkomen welke ons nog onbekende krachten en wetten Jezus van Nazareth destijds gebruikte toen Hij over het water wandelde?

'Levitatie', zo luidt in ieder gevel voorlopig de technische term voor dat wonder in de studie van de parapsychologie. Wat dat betreft helpt het kijken naar science fictionfilms, zoals Star Trek, waarin de 'wonderen', daar getoond, serieus door onze wetenschappers als onderwerp van mogelijke toekomstontwikkelingen worden beschouwd.

Zoals ik in een komische Hollywoodfilm eens een engel hoorde zeggen, toen hij opperde dat God zo zou komen, om een per ongeluk gestorven mens weer tot leven te wekken: 'Ja, want Zij (God was een vrouw...) heeft de technologie...!

Maar voorlopig houden wij het dus nog maar op een wonder. Logisch gevolg van het geloof in een God die *alle* kennis en inzicht heeft, en die de natuurwetten (ook de ons nog onbekende) en natuurkrachten (waarvan een aantal ons ook nog steeds onbekend) in werking heeft gesteld en beheerst.

'Maar, als God nu voor mij een wonder zal doen, dan zal ik in Hem geloven!'

'Ja, ja', die ken ik...

En ook ken ik mensen, zelfs gelovigen, die echt een wonder hebben meegemaakt van de bovenste plank, maar die dat wonder toch mooi helemaal vergeten zijn!

Aan die deal doet God niet mee! Zoals wij al eerder zeiden: God zal u, door een wonder te doen, geen geloof afdwingen, juist niet!

Bovendien kan en mag de ongelovige elk wonder wegedeneren...

'Gedenk de wonderen, die Hij heeft gedaan', zegt de Bijbelschrijver tegen de gelovige.

Maar de ongelovige weet niet waar hij het over heeft...

Hij ziet ze niet..., en..., ze zouden hem ook niet goed uitkomen...!

RAAG 6:

**En dan geloven jullie –christenen- dat
Jezus uit de dood is opgestaan?
Maar niemand komt toch uit de dood terug?
Dat hebben die discipelen toch bedacht, als
een soort van hoop in alle ellende?**

Antwoord: Niet erg logisch, dat die discipelen dat gedaan zouden hebben.

De bijbel zelf noemt de Opstanding van Jezus als een totale verbazing voor de discipelen, als iets waar zij absoluut, beslist geen rekening mee hadden gehouden, en als iets waar zij zelfs mee voor schut stonden. De bijbel vertelt ons over de totale ontredde bij de dood van Jezus, zelfs bij de moeder van Jezus. Maar goed, dat is wat de bijbel vertelt.... Daarnaast; de tegenstanders van het nieuwe geloof in Jezus, zouden *alles* gebruikt hebben om aan te tonen (te bewijzen!) dat de discipelen dit verhaal verzonnen zouden hebben. Daar zij dit niet gedaan hebben, mogen wij concluderen dat de discipelen niet logen over de onvoorstelbare feiten. 'Wij zijn geen fabels en mythes nagevolgd', zegt één van hen.

Als we dan ook nog beseffen dat diezelfde discipelen geen enkele persoonlijke winst uit zo'n verzinzel haalden, maar daarvoor uiteindelijk vervolgd en gedood zijn (juist vanwege hun beweringen over Jezus' opstanding!), en als wij de logische argumenten die de apostel Paulus noemt overwegen, zoals de vele verschijningen van Jezus aan grote groepen mensen tegelijk (groepen van 500 mensen), waarvan 'de meesten toen nog in leven waren', zoals hij zegt (met andere woorden: 'Ga het maar bij ze navragen!'), en dan ook nog serieus luisteren naar modern onderzoek, o.a. van de Nederlandse cardioloog Dr. Van Lommel, die zijn bevindingen met betrekking tot het 'NDE'-fenomeen (bijna-dood-ervaring) in het vooraanstaand medisch tijdschrift 'The Lancet' gepubliceerd zag, waarin hij bewijs levert van het voortbestaan van bewustzijn (de ziel?!) na hersendood, dan heb ik met dat 'leven na de dood' van Jezus geen enkel probleem meer!

Veel meer mensen geloven in het voortbestaan van de ziel na een aards bestaan, en het wonderlijke bij Jezus is dan wel dat God juist Hem, als Zijn 'Zoon', liet terugkeren in een 'aards' lichaam, om juist dat bestaan van leven na de dood aan alle mensen te tonen en duidelijk te maken!

Jezus wordt dan een 'Eerstgeborene' genoemd. Met andere woorden: hij heeft als eerste (en tot nog toe vrijwel enige; Hij wekte nog minstens drie anderen op uit de dood, waar iedereen ook enorm versteld van stond, en het nauwelijks konden geloven) de multi-dimensionale bestaansvorm van de mens na dit drie-dimensionale leven getoond, om ons, en allen die maar horen willen, een enorme hoop en troost te geven met betrekking tot de eeuwigheid en de multi-dimensionale goddelijke, eeuwige bestaansvorm die ons daar wacht.

Overigens zijn er vandaag de dag nog steeds duizenden mensen, die Jezus hebben gezien (en dan niet in een psychiatrisch ziekenhuis...) in een wonderlijke ontmoeting, droom of visioen.

Jezus-verschijningen zijn niet gestopt na de eerste eeuw.

Maar dan die kerk zeg! Waarom zijn christenen dan van die saaie, ouderwetse en schijnheilige mensen, van wie niks mag en van alles moet?

Antwoord: Ja, daar zit ik ook mee. Dat vond ik vroeger -voordat ik zelf Christen werd- ook altijd, en, eerlijk gezegd, vind ik het soms nog steeds....

Waar ik mij vroeger als buitenkerkelijke verbaasde over die rare, zielige mensen in die kerk, verbaas ik mij nu als binnenkerkelijke regelmatig binnen diezelfde kerk. Ik voel mij vaak onder de mensen van de kerk toch nog een vreemde eend in de bijt. Wat mij echter troost en opvalt, is dat Jezus en de apostelen in de bijbel al waarschuwen tegen een komende fatale verandering in het geloof in Jezus, en tegen de periode van 'afval' van het echte geloof in Jezus. Oorspronkelijk was de Weg van Jezus (de eerste volgelingen noemden zich 'volgelingen van de Weg') niet als een nieuwe religie begonnen, maar juist als een antwoord daarop! De Romeinen noemden christenen zelfs 'atheïsten', omdat zij in hun samenkomsten de kenmerken van godsdienst misten...

De eerste christenen 'stonden in de gunst bij het gehele volk', staat er in de Bijbel. 'Zie, hoe zij elkander liefhebber', zegt een schrijver uit de eerste eeuwen over de kerk. Maar toen kwamen toch -precies zoals de schrijvers van het Nieuwe Testament voorzeggd hadden- de demonische krachten van religie binnen in de vroege Jezus-beweging. Regels, voorschriften, ge- en verboden, macht en manipulatie, rituelen en angst voor God, gingen de Weg van Liefde en Vrijheid en Verlossing, de Weg van het *hart* wat God liefheeft, en *daarom* zoekt naar Zijn gedachten, de mens die Hem *vertrouwt*, langzaam vervangen... Toen werd het christendom, als religie, geboren.....

Wat oorspronkelijk begonnen was als een spectaculaire en door en door bovennatuurlijke levensweg van navolging van de Eerstgeboren Jezus, werd toen ingekapseld en gecondenseerd in de vaste vormen van de godsdienst. Er is nu dus een heel groot verschil tussen het echte christen-zijn en de religie van het christendom!

De echte christenen zijn er nog steeds, en zij bevinden zich in de kerken, in alle kerken! Maar in die kerken zitten ook velen die gewoon de religie van dat christendom aanhangen, meestal omdat zij daarin opgegroeid zijn, en het hen zo geleerd is van jongs af aan.

Wanneer zij in India of Turkije geboren en opgegroeid zouden zijn, dan zouden zij waarschijnlijk Hindoe of Moslim zijn. Maar waar het werkelijk om gaat, dat is hen triest genoeg vaak nauwelijks bekend...

Het is opvallend dat er echter vandaag de dag juist veel 'bekerings' plaatsvinden binnen de kerken! Met andere woorden: steeds meer aanhangers van de religie van het christendom gaan de echte Waarheid van het geloof, en de werkelijke navolging van Jezus ontdekken, en zien dat hun hele leven op slag verandert!

Maar ondertussen kent de religie van het christendom dus ook die lelijke kanten van de religie van de mens: oordeelsgezindheid (want alles wat anders denkt, leeft en is, moet je buitensluiten, om je enge, eigen wereldbeeldje te kunnen bewaren), blindelings onderhouden en het anderen opleggen van vaak zinloze voorschriften en rituelen, schijn-heiligheid, omdat men zich natuurlijk onmogelijk echt kan houden aan de hoge eisen van de godsdienst (dus wel moet 'doen alsof'), angst voor verandering, en al wat nieuw is (ik zeg wel eens: "Als de wereld vergaat kunnen wij altijd nog met zijn allen naar de kerk; daar gebeurt alles toch 50 jaar later..."), etc, etc. Het is opvallend hoe tegengesteld de bijbel zelf diezelfde dingen benadert...

Aanhangers van de religie christendom zijn inderdaad soms saaie, ouderwetse en schijnheilige mensen van wie niks mag en van alles moet, maar Jezus zegt: 'Oordeelt nooit! Oordeelt niemand! Zoek de Weg van de Liefde.' Een oude apostel zegt op hoge leeftijd dat het echte christenleven, zoals hij dat beleeft, een enorm avontuur is, waarbij 'de innerlijke mens elke dag wordt vernieuwd', en een andere apostel zegt dat 'ieder mens, die door de Geest van Jezus wordt geleid' (het echte christen-zijn...) is 'als de wind'; je weet niet vanwaar hij komt en waar hij heen gaat...

Als dat 'saaie' is???

Weer een apostel zegt over de zogenaamde 'geboden' dat wij juist vrij zijn, en dat voor hem 'alles geoorloofd is', als het dat Ene, de Liefde, maar niet schaadt... Dat vraagt juist nadenken, en niet zomaar blindelings wat oude geboden gehoorzamen!!! En 'schijn-heilig' hoeft een echte christen al helemaal niet te zijn, want God prikt er toch zo doorheen en houdt van ons met alle slechte en goede kanten, gewoon zoals wij zijn en Hij veroordeelt ons niet!

Eén gebod blijft er dan uiteindelijk in het Nieuwe Testament nog over:

'Weest uzelf, weest geliefd, en heb lief, met je hele hart!'

RAAG 8:

Maar die kerk is er toch alleen voor de zielige mensen, die nog een god nodig hebben, omdat zij anders dit leven niet kunnen leven...?

Antwoord: 'Amen! Daar ben ik het helemaal mee eens!'

Ik kan mij het leven zonder God inderdaad niet voorstellen, en begrijp totaal niet hoe mensen die niet in Hem geloven dit leven kunnen leven. Ik snap niet hoe zij de dood van een geliefde, van een partner, vader/moeder, of een kind, de uitslag van een onderzoek met de mededeling 'uitgezaaide kanker', het faillissement van hun bedrijf, of een echtscheiding doorstaan, zonder het wonder van Gods liefde in hun leven. Persoonlijk ken ik ook geen mensen die niet 'zielig' zijn...

Elke ongelovige in mijn omgeving, die ik ken, heeft zulke gebeurtenissen in zijn/haar leven en weet absoluut niet hoe hij/zij ermee om moet gaan; gewoon maar doorleven, wat meer drinken en feesten, en voetbal of soaps kijken, of de gevoelens maar naar binnen keren, zodat daar later weer een ziekte uit voor komt, etc. etc...

Ik vind het heel knap hoor, als iemand dit leven aankan zonder god.

Ik bewonder zulke levenskunstenaars mateloos...

Alleen wanneer dit leven zijn lelijke, onrechtvaardige gezicht vertoont, dan bewonder ik hen ineens veel minder...

Dan denk ik: hoe is het in godsnaam mogelijk om zonder God te leven...

Sorry hoor, maar dan kan ik het niet laten te denken aan wat er in de bijbel staat: 'De dwaas zegt in zijn hart; er is geen god...', maar als hij heel diep naar binnen kijkt...???

Het is bovendien mijn ervaring als dominee, die zijn diensten ook graag aan mensen buiten de kerk aanbiedt, dat die goddeloze, sterke en stoere levenskunstenaars, wanneer de kanker hen treft, of de dood nadert, of hun levenswerk in elkaar stort, opeens wel graag met mij contact zoeken en van 'mijn' diensten gebruik maken en opeens -soms tot mijn eigen verbazing- wel gelovig blijken te zijn, of minstens toch wel grote vragen hebben!

Ja, ten tijde van oorlog en rampspoed zitten de kerken vol, zegt men...

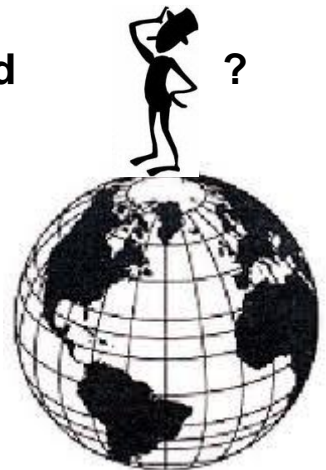

Maar waarom moet een stoere, helemaal-niet-zielige mens eerst kanker krijgen, of zijn zaak failliet zien gaan, of ontslagen worden, of bedrogen, om te ontdekken dat 'zijn' leven nooit van hemzelf was en hij al die tijd met zijn zelfhandhaving in een illusiewereld heeft geleefd? Dus, misschien moeten God en wij soms wel eerst even wachten, totdat een mens ontdekt hoe zielig en hulpeloos hij is, op dit levensgevaarlijke, en volledig oncontroleerbare wereldje, voordat God hem mag helpen en bijstaan.

Maar dan zeg ik: waarom wachten...? Hij kan en wil ook voor een mens zorgen en hem bijstaan als het leven goed gaat...
Het hoeft helemaal geen oorlog te worden...!!!

HALLO, is daar iemand

RAAG 9:

Hoe kan het nu, dat er zoveel geloven en kerken zijn; er is toch maar één God?

Antwoord: Dat is een heel goede, en een hele populaire, maar er klopt één en ander niet aan de stelling. Allereerst die vele verschillende kerken... Kerken verschillen inderdaad in hun vormen, hun manier van samenkomen, en hun samenstelling, omdat mensen verschillen, en omdat het bij het echte christen-zijn nu eenmaal niet gaat om een stel regels en rituelen die voorgeschreven worden voor alle volgelingen in alle situaties en tijden. Dat maakt nu het christen-zijn zo anders dan de religies der mensen! Christen mogen en kunnen zoveel zelf invullen: het staat hen immers vrij om zelf gestalte te geven aan de aanbidding van God en aan de uitingen der Liefde!

En dat zien wij dan ook; vele verschillende kerken, die verschillende invullingen geven aan het ene geloof, zoals zij het beleven en zien! De eenheid van de christelijke gemeenschap zit 'm namelijk niet in een eenheid van regels, erediensten en vormen en voorschriften (als dat wel zo zou zijn, dan zou de bijbel wel duidelijker zijn over die zaken, maar dat is hij klaarblijkelijk niet, want ieder haalt weer andere dingen uit diezelfde bijbel...), maar in een eenheid van ziel, hart en streven; van passie voor Jezus!

Ook zegt de Bijbel zelf dat de Liefde van God nooit volledig verstaan kan worden door een enkeling, maar enkel door al de gelovigen tezamen. Het lijkt mij enkel nog meer bewijs voor het waarheidsgehalte van de bijbel, dat de God, die zich daarin openbaart, niet door een enkel groepje even begrepen kan worden.

Zelf, toen ik nog 'op zoek' was, vond ik die eenheid van regels, geloof en voorschriften in de andere religies al een beetje verdacht... Het is opvallend, dat christenen zo verschillen en dat moslims en hindoes en boeddhisten dat nauwelijks doen....

Wat betreft die 'ene God'.

Dat is weliswaar een hele populaire gedachte, maar die kan slechts geuit en geloofd worden door mensen die nooit de moeite hebben genomen om de verschillende goden van de verschillende religies *echt* met elkaar te vergelijken.

Het is echt onmogelijk om al die goden van de verschillende religies tot één Ware God te deduceren! Verschillende van die goden spreken elkaar behoorlijk en lijnrecht tegen! Wat bij de ene 'heilig' heet, is bij de ander zondig, en omgekeerd.... Om slechts een enkel voorbeeld te noemen: zijn Allah en de christelijke God dezelfde? Heel lastig. In de Koran worden allen die geloven dat Allah een zoon zou hebben verdoemd en veroordeeld, maar in de Bijbel worden allen die ontkennen dat God een zoon zou hebben gewaarschuwd dat zij de verkeerde geest te pakken hebben!?! Het is niet zo leuk voor al die mensen die vandaag zoveel moeite doen om er één God van te maken, omdat dat zo logisch klinkt, maar tussen de Allah van de koran en de God van de bijbel zal dus een keuze gemaakt moeten worden. En dan hebben wij die andere goden nog niet eens genoemd...

Opvallend is ook, dat de bijbel die andere goden allemaal noemt. Ze bestaan echt! 'God is een God onder de goden' staat er op vele plaatsen. De mens zal dus toch een keuze moeten maken om erachter te komen wie de Ene Ware is, de Oerbron en Schepper van de Kosmos, in Wie en door Wie alle dingen zijn en bestaan. 'Laat de Ware God opstaan!' De mens op aarde is niet enkel vrij om helemaal geen god te kiezen; hij is ook vrij om zijn eigen, ware god te kiezen... De Ene Ware zal zich echter, geheel naar Zijn aard, niet snel op de voorgrond dringen.

Allemaal bieden zij zich aan; lees wat zij in hun heilige boeken Aan de mensen verteld hebben en maak uw keuze! De God van de Bijbel wordt daarom ook wel genoemd: 'De God van Abraham, Isaïc en Jacob', want zij hadden al gekozen. Overigens ontkent bovenstaande niet dat de Ene Ware zich echt wel in alle religies en aan alle mensen geopenbaard heeft (Godsbesef heeft elk mens van binnen meegekregen!), maar, nogmaals: Hij toont zijn totale gezicht alleen aan allen die Hem ernstig zoeken! En daarbij zijn voor christenen de woorden van Jezus essentieel, die sprak: 'Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien!' Jezus, als gezicht van God op aarde! Moeilijk? Nee hoor. Want de Ene Ware God zegt zelf: 'Gij zult de Waarheid (her)kennen, en de Waarheid zal u vrij maken'. Je herkent de God-die-Liefde-is aan zijn uitspraken en zijn daden! Kijk maar naar Jezus in de bijbel, en zie wat hij gedaan en gezegd heeft...

 RAAG 10:

Jullie zeggen, dat slechte mensen naar een 'hel' gaan en goede naar een 'hemel'. Ik kan mij nog voorstellen dat hele slechte mensen niet goed terecht komen, zoals een Adolf Hitler, bijv., maar zelf geef ik ieder het zijne en doe niemand kwaad, dus....

Antwoord: Nee, dat zeggen wij helemaal niet!

Dat is een van de grootste en meest verbreide misverstanden m.b.t. ons christelijk geloof! Bovendien tart het elke logica. Want als dat waar zou zijn, dat slechte mensen naar de hel gaan en goede naar de hemel, dan zou er dus ergens een grenslijn moeten zijn, een scheidingslijn tussen goed en kwaad. En daar de meesten van ons geen heiligen en moeder Theresa's zijn, en ook geen Hitlers en seriemoordenaars, die aan beide einden van die grensgebieden verkeren, maar eigenlijk angstig dicht bij die grenslijn, in het middengebied, verkeren, zou je dus de situatie krijgen dat sommigen van ons net de goede kant niet halen, vanwege het feit dat zij toen zij nog klein waren misschien een kwartje uit de jaszak van vader stalen? Ja, jammer voor je, maar zo zit de meetlat in elkaar???

In zo'n redenering zou er dus -bij de Almachtige God- een grenslijn zijn tussen de goede mens en de kwade mens. Maar de werkelijkheid is dat goed en kwaad zich in bepaalde verhoudingen in alle mensen bevinden!

Bij de moeder Theresa's onder ons is de balans wellicht verdoorgeslagen naar het goede, maar ook zij kende haar zwakheden en zondige kanten, en zou zichzelf geen heilige noemen...

De bijbel maakt het veel gemakkelijker. God heeft inderdaad zo'n meetlat en de maat waar hij van uitgaat is niets minder dan de maat die geldt voor elke god: absolute zuiverheid, goedheid en zondeloosheid! Of, om met de oude Egyptenaren te spreken, die ook geloofden in een eeuwige straf voor de slechteriken; het hart dat op de weegschaal der goden zwaarder woog dan een veertje, was al fout... Dat maakt de hoop op die hemel dus voor elke mens onmogelijk.

En dat is precies wat de bijbel ook zegt: 'Er is niemand rechtvaardig, ook niet eentje, alle mensen hebben gezondigd en vallen tekort aan Gods norm...'

Met andere woorden: God heeft het gemakkelijk bij het nakijken van de toelatings-examens voor het goddelijke, eeuwige leven van alle mensen: Allemaal gezakt!!! Alle mensen die geboren zijn gaan op weg naar de hel (De plek waar God afwezig is; waar geen liefde is, geen vrede, geen plezier, geen leuke, normale omgang met elkaar, de plek van het absolute wantrouwen, het bedrog en de angst!), omdat de maat die gehanteerd wordt in de eindbeoordeling die van absolute goddelijke volmaaktheid is...

Daar God echter helemaal niet wil dat de mensen, waar Hij zoveel van houdt, Zijn eigen kinderen, naar een hel gaan, heeft God het grote probleem op een andere manier opgelost. Hij is zelf als mens op de aarde gekomen, en heeft als mens aan de goddelijke eisen voldaan - in Zijn Zoon, Jezus van Nazareth- voor elke mens die geboren is en wordt, zodat allen die in Hem *geloven*, door de vergeving van al hun verkeerde daden, vrije toegang tot de hemel krijgen! Op de toelatingsexamens voor de bevordering tot goddelijk, eeuwig leven, voor alle mensen, heeft Jezus Zijn naam gezet en -logisch- een 10 gehaald! Daarom is de boodschap van de Kerk Goed Nieuws voor slechte mensen! Jezus zei het al tegen Zijn kerk: 'Nodigt al de mensen maar uit die je tegenkomt op de pleinen; goede en slechte mensen; ze mogen allemaal komen op Gods eeuwige feest!'

En dan is er nog slechts één enkele voorwaarde; ze moeten wel komen! God zal de mens vrijlaten in zijn keuzes, ook in deze.

Als iemand op een aarde wil leven zonder Hem, of, na dit leven in een hel zonder Hem, dan kan dat; dan zal God zich aan die mens niet vertonen;

dan zal deze wereld een wereld zonder god zijn voor die mens. Als die mens na deze wereld wil voortleven in een eeuwig-leven-zonder-god, dan zal en moet God ook die vrije keuze respecteren; dan zal het een eeuwigheid zonder Hem zijn.

En dat laatste is exact wat de bijbel omschrijft met 'de hel'.

Zoals een groot christelijk schrijver eens terecht zei: 'De deuren van de hel zijn aan de binnenkant gesloten.' Daar zijn de mensen die zelf niet anders wilden...

Niemand hoeft dus naar die hel. Ieder mens, zelfs ook een Adolf, mag door berouw en bekering, vergeving van verkeerde daden ontvangen, en de eeuwigheid met God delen, als hij/zij dat wil. Dat kunnen wij misschien oneerlijk vinden, maar ja, wat is nu echt oneerlijk, en, met welke (on)eerlijkheid komen wij er nu dan goed van af? De hand en de nodiging van God, gaan door Jezus, met een onvoorstelbare Liefde uit naar elk mensenkind, ook straks na de dood, maar dwingen zal en mag en kan Hij nooit. Onderdeel van een goddelijk bestaan is namelijk die vrije wilsmogelijkheid...

De Liefde kun je er nu eenmaal niet in schoppen. Er zijn echter helaas nog altijd goede mensen die toch niets van die nodiging en die hand van Jezus nodig denken te hebben. Zij vertrouwen op hun eigen goede leven; zij geloven die bijbel gewoon niet, waar staat dat niemand het zal redden en dat niemand goed genoeg is...
Ik wens hen veel succes bij het Toelatingsexamen, ik vind het wel moedig...

NOG MEER VRAGEN

Alpha-cursus

Een kennismakingscursus met het Christelijk Geloof, speciaal gericht op hen die daar nog weinig van weten of begrepen hebben. In een serie van 8 avonden is er voor geïnteresseerden de gelegenheid om eens echt stil te staan bij waar het in het christelijk Geloof nu echt om gaat, en waarom christenen geloven wat ze geloven. Ook is er deze avonden alle ruimte om nu eens die vragen rondom God, geloof en kerk te stellen, die mensen vaak van binnen met zich meedragen.

In een ontspannen, huiselijke setting van luisteren, leren, samen nadenken en van elkaar genieten, draait het uiteindelijk om de vraag hoe de christelijke uitspraak 'God is Liefde' nu op de een of andere manier mogelijk een werkelijkheidservaring in ieders leven zou kunnen wonen.

VAN HARTE WELKOM

Ds. Frank van den Akker
0186-847668